

Spørgsmål:

Hoslagt vedlægges en artikel fra hovedstadsrådets meddelelser nr. 14: »Støj er også forurening«.

Artiklen indledes med følgende hjertesuk: »Det er med støjplagen omtrent som med vejret – alle har talt om den i årevis, men ingen har gjort noget ved den. I hvert fald ikke så meget, at det kan høres med det blotte øre«.

Det fremgår videre af artiklen, at over 77.000 københavnske boliger er hårdt støjramte, og at man i mange boliger er så hårdt støjramte, at man ikke kan regne med en uforstyrret nattesøvn.

På den baggrund bedes ministeren vurdere, om det ikke ud fra et overordnet miljøsynspunkt kunne være hensigtsmæssigt at investere større beløb i støjbekæmpelsen først og fremmest i det københavnske område – finansieret gennem en tilsvarende reduktion af investeringerne inden for spildevandssektoren.

Ministeren bedes herefter vurdere den samlede miljømæssige effekt i følgende to situationer:

1. Der investeres årligt 100 mill. kr. mere i støjbekæmpende foranstaltninger i Københavnsområdet mod en reduktion i de årlige investeringer i spildevandsanlæg af et tilsvarende beløb.
2. Der investeres årligt 50 mill. kr. mere i støjbekæmpende foranstaltninger i Københavnsområdet mod en reduktion i de årlige investeringer i spildevandsanlæg af et tilsvarende beløb.

Svar:

Jeg har forelagt udvalgets spørgsmål for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Det er klart, at man ved at anvende et beløb på eksempelvis 50 eller 100 mill. kr. mere pr. år på støjbekæmpelse i Københavnsområdet vil kunne forbedre de støjmæssige forhold. Ud over trafikomlægninger vil en sådan indsats mest hensigtsmæssigt kunne sættes ind på isolering af vinduerne mod de overordnede gader, hvor man ikke kan forvente, at trafikken vil ændres væsentligt. For en investering på 100 mill. kr. ville man skønmæssigt kunne forbedre de indendørs støjforhold i 8.000–9.000 boliger. I Kø-

benhavns kommune ville man med den angivne årlige investering i løbet af 8–10 år kunne nedbringe støjniveaueet i alle boliger, der i dag har 40–50 dBA indendørs, til 30–35 dBA, hvilket opfattes som mindst en halvering af støjniveaueet.

Hvad angår muligheden for at finansiere en sådan øget indsats mod støjforureningen ved hjælp af tilsvarende reduktion i de årlige investeringer i spildevandsanlæg, forholder det sig således, at disse investeringer er nært forbundet med den amtskommunale recipientkvalitetsplanlægning. Hvis der skal opnås betydelige reelle besparelser, må denne planlægning ændres på en måde, som vil medføre ringere vandkvalitet.«

Jeg vil i den forbindelse understrege, at der ikke er grundlag for at kritisere den på en gang miljømæssige og samfundsmæssige vurdering, der ligger bag den amtskommunale recipientkvalitetsplanlægning med henblik på den bedst mulige anvendelse af de til rådighed værende ressourcer. Men det er klart, at man må overveje den samlede prioritering af forskellige tiltag uanset de vanskeligheder, der er forbundet hermed, og dette spørgsmål gøres da også løbende til genstand for overvejelser i ministeriet.

Spørgsmål:

Kommissoriet for udvalget om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen udbedes.

Svar:

Jeg vedlægger til orientering miljøministeriets skrivelse af 30. juli 1981, hvorved boligministeriet og miljøministeriet nedsatte udvalget om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen.

Fristen for afgivelse af betænkning fra udvalget er blevet udskudt til efteråret 1982, jfr. vedlagte skrivelser af 27. januar 1982 og 3. februar 1982 fra henholdsvis boligministeriet og miljøministeriet.

Til orientering kan jeg oplyse, at Den danske Dommerforening og Foreningen af Politimestre i Danmark ved skrivelser af henholdsvis 4. og 14. januar 1982 har udpeget repræsentanter til at deltage i udvalgets drøftelser af spørgsmål, som vedrører politiets, anklagemyndighedens og domstolenes virksomhed.